

Kamer van Volksvertegenwoordigers
Commissie Binnenlandse Zaken, Veiligheid, Migratie en
Bestuurszaken
22 maart 2023

Advies van Myria, het Federaal Migratiecentrum, met betrekking tot het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wat het invoeren van een extern asielbeleid betreft (DOC 55 3011/001).

Myria is een onafhankelijke federale instelling die als wettelijke opdrachten heeft om te waken over de grondrechten van vreemdelingen, om de migratiestromen naar België te analyseren en om de strijd tegen mensenhandel en mensensmokkel te stimuleren. Myria is ook onafhankelijk nationaal rapporteur mensenhandel.

1. Myria bedankt de Commissie Binnenlandse Zaken, Veiligheid, Migratie en Bestuurszaken voor de vraag om advies over het voorstel van de heren Dries Van Langenhove en Ortwin Depoortere. In het voorliggende voorstel¹ wordt gepleit voor de externalisering van de Belgische asielprocedure en -bescherming, naar 'Deens' model.

Concreet beogen de indieners een procedure in drie fasen.

- In fase 1 vragen verzoekers voor internationale bescherming, behoudens bepaalde uitzonderingen, internationale bescherming aan in België.
 - Vervolgens worden ze overgebracht naar een derde land voor de inhoudelijke bepaling van het verzoek voor internationale bescherming.
 - Ten slotte, krijgen ze eventueel bescherming in het derde land of wordt hun gevraagd terug te keren naar het land van herkomst.
2. Myria formuleert hierna een reeks opmerkingen en herneemt enkele van zijn aanbevelingen. Het heeft geen analyse gemaakt van het beleid *naar* 'Deens' model. In dit advies beperkt Myria zich tot een aantal algemene beschouwingen bij de bovengenoemde elementen die door de indieners naar voren worden geschoven. Wel moet worden opgemerkt dat de Deense context politiek² en juridisch sterk verschilt van de Belgische.
 3. Myria publiceerde in 2019 een uitgebreide Myriadoc³ over het Europese asielbeleid, waarin het onder meer wees op de risico's van een doorgedreven externalisatie van het asielbeleid voor de toegang tot effectieve bescherming. In 2021 publiceerde het ook een Advies inzake een voorstel ter invoering van een Europees 'migratiemodel naar Australisch voorbeeld'.⁴ Myria hoopt de

¹ DOC 55 3011/1.

² EU Commissaris Ylva Johansson verklaarde in 2021 nog dat "Externalisation of our share of responsibility is not part of the European way of life". Blogspot Ylva Johansson, "[#TimeToDeliverMigrationEU-Sending applicants for international protection outside the European Union is a bad idea](#)", 18 juni 2021.

³ Myria, [Myriadoc 2019: Een nieuw paradigma voor het Europese asielmodel? Toegang tot bescherming onder druk](#), juli 2019, 97 p.

⁴ Myria, [Advies over een Europees migratiemodel naar Australisch voorbeeld | Myria](#), 5 februari 2021.

Commissie met dit advies en de genoemde publicatie van dienst te zijn en blijft ter beschikking van de leden.

Algemene aanbeveling van Myria met betrekking tot het Europese asielbeleid

4. Bij aanvang van dit advies herneemt Myria zijn algemene aanbeveling (van juli 2019 en februari 2021) over het vormgeven van het asielbeleid in Europa. Myria pleit er bij de Belgische overheden, regeringsleden en volksvertegenwoordigers voor om:
- praktijken van pushbacks af te wijzen en te veroordelen;
 - meer in te zetten op legale toegangswegen voor personen met nood aan internationale bescherming;
 - de externe dimensie van het Europese asielbeleid vorm te geven met respect voor de volgende beginselen:
 - op basis van democratisch gelegitimeerde maatregelen;
 - op basis van een gedeelde verantwoordelijkheid;
 - op basis van een bijdrage tot effectieve bescherming van personen met een beschermingsnood, waarbij de Conventie van Genève en mensenrechtenbepalingen de hoeksteen vormen;
 - op basis van een effectieve bestrijding van smokkelnetwerken, niet de gesmokkelden.

I. Toegang tot de asielprocedure, recht op asiel en non-refoulement waarborgen

5. De voorgestelde aanpak werpt volgens Myria in de huidige context onverenigbaarheden op met Europese en internationale verplichtingen, die nader moeten worden bestudeerd.⁵
6. Staten hebben volgens een vast beginsel van het internationaal recht het soevereine recht om hun grenzen en de toegang van vreemdelingen tot hun grondgebied te controleren. Niettemin zijn de EU-lidstaten er ook toe **gebonden om effectieve toegang tot de asielprocedure te verlenen aan personen met een nood aan bescherming**. Daartoe bindt hen onder meer het Handvest van de Grondrechten (artikel 18)⁶, het Europese asiel-acquis⁷, en de Schengengrenscodes⁸.

⁵ De Nederlandse Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken formuleerde eind 2010 al een advies waarin zij zich boog over de voorwaarden voor het in behandeling nemen van asielaanvragen van buiten de Europese Unie. Daarin wees zij onder meer op het ontbreken van een wettelijke grondslag in het EU-recht en op tal van onduidelijkheden. Zie: Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ), *ACVZ-advies: External Processing: voorwaarden voor het in behandeling nemen van asielaanvragen buiten de Europese Unie*, december 2010, beschikbaar via www.adviescommissievoorvreemdelingenzaken.nl. Recent analyseerden ook andere publicaties de mogelijkheid tot externalisering van de asielprocedure (in de EU): Nikolas Feith Tan and Jens Vedsted-Hansen, *Denmark's Legislation on Extraterritorial Asylum in Light of International and EU Law*, november 2021, beschikbaar via: [Denmark's Legislation on Extraterritorial Asylum in Light of International and EU Law – EU Immigration and Asylum Law and Policy \(eumigrationlawblog.eu\)](https://www.eumigrationlawblog.eu) en UNHCR, *UNHCR Note on the "Externalization" of International Protection*, mei 2021, beschikbaar via: www.refworld.org/pdfid/60b115604.pdf.

⁶ Artikel 18. **Het recht op asiel**. Het recht op asiel is gegarandeerd met inachtneming van de voorschriften van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, en overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: "de Verdragen" genoemd).

Artikel 19. **Bescherming bij verwijdering, uitzetting en uitlevering**

1. Collectieve uitzetting is verboden.

2. Niemand mag worden verwijderd of uitgezet naar, dan wel worden uitgeleverd aan een staat waar een ernstig risico bestaat dat hij aan de doodstraf, aan foltering of aan andere onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen wordt onderworpen.

⁷ Artikel 6 procedurerichtlijn.

⁸ Artikel 14(1) van de Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscodes), OJ L 77, 23.3.2016.

7. EU-lidstaten zijn ook gebonden door de Conventie van Genève en door het bredere internationaal recht, meer bepaald door het **non-refoulementbeginsel** (inclusief een verbod op indirecte refoulement)⁹, dat ook zijn uitdrukking vindt in artikel 33 van de Conventie van Genève.¹⁰ Lidstaten zijn daarbij verplicht de grondrechten te eerbiedigen van alle personen op wie ze controle uitoefenen, zowel aan als buiten hun grenzen.¹¹

II. Principe van internationale samenwerking en het delen van verantwoordelijkheid tussen Staten

8. In de context van de Conventie van Genève, en het meer algemene internationale systeem van internationale bescherming, onderstreepte het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (hierna: UNHCR) in zijn advies over de externalisatie van asielprocedures recent nogmaals dat het internationale beschermingssysteem voor vluchtelingen geënt is op het **principe van internationale samenwerking en het delen van verantwoordelijkheid tussen Staten**.¹²
9. In die context maakt het UNHCR duidelijk dat Staten wel degelijk regelingen onder elkaar kunnen treffen om het recht op internationale bescherming te garanderen, mits die **regelingen de verdeling van de verantwoordelijkheid over vluchtelingen verbeteren** en stroken met de ruimst mogelijke garantie van fundamentele rechten en vrijheden van vluchtelingen.¹³
10. Daarentegen, maatregelen die niet beogen deze verantwoordelijkheid te delen, of ertoe leiden dat de **verantwoordelijkheid niet gedeeld wordt, maar afgeschoven wordt**, stroken volgens het UNHCR niet met de bepalingen van de Conventie van Genève, en gaan meer algemeen genomen in tegen de principes van internationale samenwerking en solidariteit.¹⁴
11. Daarbij dient te worden opgemerkt dat de wereld, in het midden van 2022, 103 miljoen gedwongen ontheemden telde, waarvan 74% zich in laag- tot middeninkomen landen bevonden.¹⁵

III. Het Deense model is geen EU-model

12. Het Europese migratiesysteem is een uitwerking van het genoemde principe van internationale samenwerking en het delen van verantwoordelijkheid tussen Staten. Artikel 61 van het Verdrag over de Werking van de Europese Unie benadrukt dan ook dat het Europese systeem gebaseerd moet zijn op solidariteit.

⁹ Voor een uitgebreidere analyse, zie: Fundamental Rights Agency (FRA), *Scope of the principle of non-refoulement in contemporary border management: evolving areas of law*, 5 december 2016, beschikbaar op <https://fra.europa.eu/en/publication/2016/scope-principle-non-refoulement-contemporary-border-management-evolving-areas-law>. Ook binnen het EU-recht: artikel 19 van het Handvest voor de Grondrechten en artikel 21 van de kwalificatierichtlijn.

¹⁰ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status and Guidelines on International Protection Under the 1951 Convention and the 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees*, april 2019, HCR/1P/4/ENG/REV. 4, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5cb474b27.html>, para 28.

¹¹ Myria, *Myriadoc 2019*: op. cit., p. 20 ev.

¹² UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Annex to UNHCR Note on the "Externalization" of International Protection: Policies and practices related to the externalization of international protection*, 28 mei 2021, p. 1. Zie ook UNHCR, [UNHCR Analysis of the Legality and Appropriateness of the Transfer of Asylum-Seekers under the UK-Rwanda Arrangement](#), 8 juni 2021, page 3.

¹³ *Ibid.*

¹⁴ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Annex to UNHCR Note on the "Externalization" of International Protection: Policies and practices related to the externalization of international protection*, 28 mei 2021, p. 1.

¹⁵ UNHCR, *Refugee data finder*, laatst geconsulteerd op 25 februari 2023.

13. Denemarken maakt geen *integraal* deel uit van het algemene EU-kader, aangezien het op verschillende domeinen een *opt-out*¹⁶ heeft, waardoor het niet altijd gebonden is door EU-regelgeving. In die zin maakt Denemarken geen deel uit van het Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel en past het enkel de Dublin III en Eurodac Verordeningen bij wijze van internationale overeenkomst toe, net als de Terugkeerrichtlijn die het in de context van de Schengensamenwerking toepast.¹⁷ Myria benadrukt aldus dat, anders dan bij het Deense systeem, het EU-regelgevend kader en, meer specifiek, het EU-*acquis* inzake asiel en migratie volwaardig deel moet uitmaken van de analyse inzake de juridische haalbaarheid van een dergelijk systeem.
14. Een fundamenteel onderdeel van dat gemeenschappelijke beleid, waardoor Denemarken niet gebonden is, is de Asielprocedurerichtlijn 2013/32/EU. Artikel 33 van die richtlijn omvat, exhaustief, de gevallen waarin de Lidstaten een verzoek voor internationale bescherming niet-ontvankelijk kunnen verklaren.¹⁸ De enige relevante optie onder dit artikel en in de context van dit voorstel, is artikel 33(2)(c), dat het concept ‘veilig derde land’ codificeert in de EU-regelgeving.

Artikel 33

Niet-ontvankelijke verzoeken

1. Naast de gevallen waarin een verzoek niet in behandeling wordt genomen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 604/2013, zijn de lidstaten niet verplicht te onderzoeken of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming overeenkomstig Richtlijn 2011/95/EU, indien een verzoek krachtens dit artikel niet-ontvankelijk wordt geacht.
2. De lidstaten kunnen een verzoek om internationale bescherming alleen als niet-ontvankelijk beschouwen wanneer:
 - a) een andere lidstaat internationale bescherming heeft toegekend;
 - b) een land dat geen lidstaat is, ingevolge artikel 35 voor de verzoeker als eerste land van asiel wordt beschouwd;
 - c) een land dat geen lidstaat is, uit hoofde van artikel 38 voor de verzoeker als veilig derde land wordt beschouwd;
 - d) het verzoek een volgend verzoek is en er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt overeenkomstig Richtlijn 2011/95/EU; of
 - e) een persoon die ten laste van de verzoeker komt, een verzoek indient nadat hij er overeenkomstig artikel 7, lid 2, mee heeft ingestemd dat zijn geval deel uitmaakt van een namens hem ingediend verzoek en geen met de situatie van de ten laste komende persoon verband houdende feiten een apart verzoek rechtvaardigen.

¹⁶ Het begrip staat voor een uitzonderingsregeling waarbij een EU-lidstaat niet verplicht is om zich aan een bepaalde Europese regelgeving te houden. Die *opt-outs* worden niet algemeen toegekend, maar worden per domein en voor een beperkt aantal landen afgesproken.

¹⁷ Danish Refugee Council en European Council on Refugees and Exiles, *Briefing on the Danish asylum policy*, januari 2022, p. 1.

¹⁸ Zie Hof van Justitie, *Europese Commissie t. Hongarije*, zaak C-821/19, 16 november 2021, par. 33, ECLI:EU:C:2021:930: “[...] lidstaten [kunnen] volgens artikel 33, lid 1, van richtlijn 2013/32, naast de gevallen waarin een verzoek niet in behandeling wordt genomen overeenkomstig verordening nr. 604/2013, niet verplicht zijn te onderzoeken of de verzoeker voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor internationale bescherming overeenkomstig richtlijn 2011/95 indien een verzoek krachtens deze bepaling niet-ontvankelijk wordt geacht. In artikel 33, lid 2, van richtlijn 2013/32 wordt een uitputtende opsomming gegeven van de situaties waarin de lidstaten een verzoek om internationale bescherming als niet-ontvankelijk kunnen beschouwen”.

IV. Effectieve bescherming in derde landen?

15. Het idee elders bescherming (*'protection elsewhere'*) te bieden ligt aan de basis van het concept van veilige landen. Dat concept staat niet als dusdanig in de Conventie van Genève, maar die Conventie verplicht een staat ook niet expliciet om een asielzoeker bescherming te bieden op zijn territorium. Het verplicht de staat wel tot respect voor het non-refoulementbeginsel. In principe is dat beginsel ook gerespecteerd als een staat de garantie heeft dat de asielzoeker elders bescherming vindt.¹⁹ Toch benadrukt UNHCR dat, bij transfers naar derde landen, de rechten van het Vluchtelingenverdrag in dat land geëerbiedigd moeten worden en dat de regeling moet bijdragen tot een billijke verdeling van vluchtelingen.²⁰
16. **'Veilige landen'-concepten zijn momenteel voorzien in de Europese Procedurerichtlijn²¹, maar niet voor de toepassing zoals beoogd in het voorliggende voorstel.** In de richtlijn is het begrip 'veilig derde land' een procedureel concept: het doet geen afbreuk aan het feit dat een aanvraag op EU-grondgebied wordt ingediend, maar het verzoek kan in die procedure onontvankelijk worden verklaard vooraleer een onderzoek ten gronde wordt aangevat. De asielzoeker wordt dan tegensprekelijk uit de procedure geweerd omdat hij of zij bescherming had kunnen krijgen in een land waar de verzoeker een band mee heeft.
17. De toepassing van het concept is gekoppeld aan **strikte, cumulatieve²² voorwaarden²³**, waaronder de 'effectieve band' met het derde land:
- (36) Zo moet er volgens artikel 38, lid 2, onder a), een **band zijn tussen de persoon die om internationale bescherming verzoekt en het betrokken derde land** op grond waarvan het voor de betrokkene redelijk zou zijn naar dat land te gaan.*
(...)
- (38) de omstandigheid dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, over het grondgebied van een derde land is gereisd, op zich geen geldige reden kan vormen om aan te nemen dat die persoon redelijkerwijs naar dat land kan terugkeren*
(...)
- (39.) Bovendien kan de door artikel 38, lid 2, van richtlijn 2013/32 aan de lidstaten opgelegde verplichting om met het oog op de toepassing van het begrip "veilig derde land" voorschriften vast te stellen waarin wordt voorzien in de methode met behulp waarvan per geval wordt beoordeeld of het betrokken derde land voldoet aan de voorwaarden om voor de verzoeker als veilig te worden beschouwd, en in de mogelijkheid voor die verzoeker om het bestaan van een band met dit derde land aan te vechten, **niet worden gerechtvaardigd indien de enkele doorreis van de persoon die om internationale bescherming verzoekt door het betrokken derde land voor die toepassing een voldoende en significante band zou vormen.***
18. Bijgevolg lijkt het juridisch, en zelfs zonder de andere cumulatieve voorwaarden van het veilig derde landprincipe in overweging te nemen, alvast heel moeilijk, zo niet **onmogelijk, om een onbepaalde categorie van asielzoekers over te brengen naar een land waar ze, a priori, geen band mee lijken te hebben.**

¹⁹ Andreas Zimmerman (ed.), *The 1951 Convention related to the status of refugees and its 1967 Protocol. A Commentary*. Oxford University Press, 2011, p. 1109.

²⁰ UNHCR, [Statement on UK Asylum Bill](#), maart 2023, beschikbaar op: UNHCR - Statement on UK Asylum Bill.

²¹ Artikel 33,2 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), (hierna: 'procedurerichtlijn').

²² Hof van Justitie, *Europese Commissie t. Hongarije*, zaak C-821/19, 16 november 2021, par. 36, ECLI:EU:C:2021:930.

²³ Artikel 38 van de Asielprocedurerichtlijn.

V. Wat met het andere EU-acquis?

19. Het is vaste rechtspraak van het Hof van Justitie dat, onder het Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel, een derdelander of een staatloos persoon de status van ‘verzoeker voor internationale bescherming’ verkrijgt, vanaf het moment dat hij/zij dit verzoek **doet**.²⁴ Met dit verzoek treden een aantal rechtsregels en fundamentele garanties in werking die het recht op asiel moeten garanderen, zoals vastgelegd in artikel 18 van het EU Grondrechten Handvest.²⁵
20. Onder deze rechten valt onder meer het principiële **recht om op het grondgebied** te verblijven zolang het verzoek tot internationale bescherming behandeld wordt²⁶ en het **recht op opvang**.²⁷ Het bovengenoemde voorstel neemt deze fundamentele rechten resoluut niet in overweging.
21. Het voorstel bevat ook geen duidelijk antwoord inzake de **juridische kwalificatie van de terugkeer- of verwijderingsbeslissing**. Hoewel het voorstel stelt dat *“het besluit tot overdracht geen gedwongen terugnrijving of bevel om het grondgebied te verlaten inhoudt”*²⁸, lijkt dit volgens Myria niet te stroken met de huidige interpretatie van de EU-wetgeving en, met name, de Terugkeerrichtlijn.
22. Hoewel dit zal afhangen van de effectieve implementatie van een mogelijk akkoord, stelde het Hof alvast in een recente zaak dat de fysieke verwijdering van een derdelander, die niet gebeurt ter tenuitvoerlegging van een terugkeerverplichting, niet wegneemt *“dat de aan de terugkeer- en verwijderingsprocedures verbonden waarborgen waarin [de Terugkeerrichtlijn] voorziet, hun nuttige werking zouden verliezen indien een lidstaat, hoewel een derdelander door hem gedwongen wordt verplaatst op een manier die in de praktijk neerkomt op diens fysieke verwijdering tot buiten het eigen grondgebied, zich toch aan die waarborgen zou kunnen onttrekken”*.²⁹

VI. Een oplossing voor de huidige problemen?

23. Myria juicht de meervoudige verwijzing naar de Conventie van Genève toe en noteert ook de constructieve reflectie dat een monitoringsmechanisme opgezet zou moeten worden *“om ervoor te zorgen dat het derde land zijn verplichtingen nakomt met betrekking tot de gesloten overeenkomst”*.³⁰
24. Dit kan in de lijn liggen van UNHCR’s advies inzake het VK-Rwanda Akkoord, waarbij het UNHCR benadrukt dat een overeenkomst en eventuele bijbehorende internationale beschermingstransfers, **landen niet ontslaan van hun verantwoordelijkheid aangaande die asielzoekers**, onder meer ten aanzien van het verbod op *refoulement*³¹ en de toegang tot billijke en efficiënte asielprocedures³².

²⁴ Zie onder meer Hof van Justitie, *Europese Commissie t. Hongarije*, zaak C-808/18, 17 december 2020, par. 100, ECLI:EU:C:2020:1029.

²⁵ *Ibid.*, par. 102.

²⁶ *Ibid.*, par. 282.

²⁷ *Ibid.*, par. 285.

²⁸ P. 6 van het voorgelegde voorstel.

²⁹ Zie onder meer Hof van Justitie, *Europese Commissie t. Hongarije*, zaak C-808/18, 17 december 2020, par. 256, ECLI:EU:C:2020:1029.

³⁰ Pagina 4 van het voorliggende voorstel.

³¹ UNHCR, [UNHCR Analysis of the Legality and Appropriateness of the Transfer of Asylum-Seekers under the UK-Rwanda Arrangement](#), 8 juni 2021, page 2.

³² Zie meer algemeen ook UNHCR, *UNHCR warns against “exporting” asylum, calls for responsibility sharing for refugees, not burden shifting*, 19 mei 2021, beschikbaar via: UNHCR - UNHCR warns against “exporting” asylum, calls for responsibility sharing for refugees, not burden shifting.

25. In navolging van zijn analyse van 2021, stelt Myria zich verder dan ook de vraag hoe het voorliggende voorstel tot een **humaner systeem zal leiden**. In die zin vermeldde Myria dat de analyses van het EU-grondrechtenagentschap (FRA) benadrukten dat de manier waarop de ‘hotspot’-benadering werd toegepast in Griekenland “*niet houdbaar is vanuit een mensenrechtenperspectief*”.³³ Bovendien is die aanpak ook **geen succes gebleken wat de beoogde snelle behandeling van asielverzoeken betreft**, net zomin als op het vlak van snelle en effectieve terugkeer. Er is geen materiaal voorhanden om hoopvol te zijn dat een **dergelijke aanpak buiten de EU op een doortastende en humane manier zou gebeuren**, in vol respect van de Conventie van Genève en mensenrechtenbepalingen, in de wetenschap dat een dergelijke aanpak op Europees grondgebied al bijzonder moeilijk blijkt te zijn, en dat ondanks aanzienlijke ondersteuning van de Europese instellingen.
26. Daarbij rijst dan ook de finale vraag welke landen een systeem hebben dat **voldoende garanties, capaciteit en maturiteit** kan bieden om verzoeken op een menswaardige en diepgaande manier te behandelen en de mensen de rechten effectief te garanderen die hun onder de Conventie en het Europese rechtskader toekomen.³⁴ Bijvoorbeeld, in zijn analyse van het UK-Rwanda Akkoord drukt het UNHCR zijn bezorgdheid uit over het fundamentele gebrek aan garanties dat het Rwandese systeem biedt. Daarbij verwees het onder meer naar ernstige tekortkomingen in de toegang tot billijke en efficiënte procedures om de beschermingsstatus van asielzoekers vast te stellen³⁵ en een fundamenteel gebrek aan respect voor internationale standaarden in verband met voedsel, opvang en andere basisdiensten³⁶.

VII. Meer inzetten op legale toegangswegen en delen van beschermingsverantwoordelijkheden

27. In tegenstelling tot het voorstel inzake het ‘Australisch model’ zet het voorstel inzake het ‘Deens model’ niet in op meer legale toegangswegen. Zoals uit de globale aanbeveling blijkt (punt I), erkent Myria de nood aan meer legale toegangswegen voor personen met een beschermingsnood. Dat kan onder meer via hervestiging en humanitaire visa²¹, maar ook via andere legale kanalen, zoals arbeidsmobiliteit en studie. Myria wijst in het bijzonder ook op de gezinshereniging van personen met beschermingsstatus.
28. Meer legale toegangswegen creëren wordt algemeen erkend als een belangrijk onderdeel van het **globaal delen van beschermingsverantwoordelijkheden voor personen op de vlucht**. In december 2018, in het kader van de *Global Compact on Refugees* (GCR)²², hebben alle EU-lidstaten dat engagement onderschreven.

³³ EU Fundamental Rights Agency (FRA), *Update of the 2016 opinion of the European Union Agency for Fundamental Rights on the fundamental rights in the ‘hotspots’ set in Greece and Italy, Opinion 3/2019 [hotspot update]*, 4 maart 2019.

³⁴ Naar analogie: UNHCR, *UNHCR Observations on the Proposal for amendments to the Danish Alien Act (Introduction of the possibility to transfer asylum-seekers for adjudication of asylum claims and accommodation in third countries)* [UNHCR Observations on the Proposal for amendments to the Danish Alien Act \(Introduction of the possibility to transfer asylum-seekers for adjudication of asylum claims and accommodation in third countries\)](#), punten 20-24, 8 maart 2021, beschikbaar via: Refworld | [UNHCR Observations on the Proposal for amendments to the Danish Alien Act \(Introduction of the possibility to transfer asylum-seekers for adjudication of asylum claims and accommodation in third countries\)](#).

³⁵ Onder meer UNHCR, [UNHCR Analysis of the Legality and Appropriateness of the Transfer of Asylum-Seekers under the UK-Rwanda Arrangement](#), 8 juni 2021, punten 17, 18(a)(b)(c)(d)(e)(f)(g)(h)(i)(j).

³⁶ *Ibid.* Punten 19 en 20.